

มาตรการควบคุมการใช้อาวุธปืนในพื้นที่ตำบลบ้านใต้ อำเภอเกาะพะงัน
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

Measures for Controlling Firearm Use in Ban Tai Subdistrict, Ko Pha-ngan
District, Surat Thani Province

ไตรรงค์ ใจกว้าง

Trairong Jaikwang

สาขาวิชาการพัฒนาระบบการยุติธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

โทร 089-2898892 อีเมลล์ yodchay_jk@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพปัญหาและปัจจัยกระตุ้นที่ทำให้เกิดการมีและใช้อาวุธปืนในพื้นที่ตำบลบ้านใต้ อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี (2) วิเคราะห์เปรียบเทียบมาตรการกฎหมาย นโยบายควบคุมการใช้อาวุธปืนในประเทศไทยกับบริบทต่างประเทศ และ (3) เสนอแนะแนวทางการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการควบคุมการใช้อาวุธปืนในพื้นที่ตำบลบ้านใต้ อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยอาศัยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพจากการศึกษาเอกสาร ได้แก่ กฎหมาย หนังสือตำรา บทความวิชาการ และข้อมูลสืบค้นทางอิเล็กทรอนิกส์ และนำข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษามาทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาในรูปแบบพรรณนาความ

ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพปัญหาและปัจจัยกระตุ้นที่ทำให้เกิดการมีและใช้อาวุธปืนในพื้นที่ตำบลบ้านใต้ เกิดขึ้นจากปัจจัย 3 มิติ ได้แก่ มิติจากประวัติศาสตร์และค่านิยมทางสังคมในการมีอาวุธปืนไว้ประจำครัวเรือน อันสืบเนื่องมาจากภาครัฐไม่อาจสร้างหลักประกันความเชื่อมั่นในการป้องกันอาชญากรรมให้กับประชาชนในพื้นที่ได้ มิติจากการเป็นเมืองท่องเที่ยวและมีสภาพที่ตั้งเป็นเกาะ ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการขัดกันผลประโยชน์ของผู้ประกอบธุรกิจสถานบันเทิงและมิติจากความสำคัญผิดในอำนาจสิทธิการครอบครอง และการพกพาอาวุธปืนของคนในพื้นที่ อันเกิดจากความไม่เข้าใจในการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนตามกฎหมาย 2) มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมอาวุธปืน ปรากฏว่าหลักเกณฑ์การพิจารณาในการอนุญาตให้มีอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองของประเทศไทย มีความแตกต่างไปจากกฎหมายของต่างประเทศ ได้แก่ การกล่าวอ้างเหตุเพื่อป้องกันชีวิต ร่างกาย และหรือป้องกันทรัพย์สินเพื่อขอมืออาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองเพียงเหตุเดียวไม่อาจกระทำได้ (กฎหมายของประเทศไทยยอมรับในเหตุร้องขอประการนี้เพียงประการเดียวได้) ไม่มีการทดสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืน ไม่มีการรายงานแผนผังการจัดเก็บอาวุธปืน ณ ที่พัก ไม่มีการสัมภาษณ์และตรวจเยี่ยมที่พักเพื่อพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมทางสังคมและความปลอดภัย และไม่มีการจำกัดอายุสิทธิของใบอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองซึ่งอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน และ 3) แนวทางการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการควบคุมการใช้อาวุธปืนในพื้นที่ตำบลบ้านใต้ ประกอบด้วย 2 มิติ ได้แก่ (1) มิติมาตรการทางกฎหมาย กล่าวคือ การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 โดยบรรจุหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตการให้มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองตามแนวทางมาตรการทางกฎหมายของต่างประเทศ (2) มิตินโยบายแผนงานโครงการ กล่าวคือ การให้หน่วยงานภาครัฐและภาคประชาชนในพื้นที่ร่วมกันดำเนินโครงการ ในการป้องกันอาชญากรรมจากอาวุธปืน ได้แก่ โครงการห้องที่ ห้องถิ่น ตำรวจและชุมชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันเหตุอันไม่ถึงประสงค์จากอาวุธปืน โครงการเพื่อนบ้านเฝ้าระวัง โครงการ

อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการมี การพกพา การใช้อาวุธปืน และโทษตามกฎหมายอาวุธปืน และโครงการการรับมอบคืนอาวุธปืน หรือสิ่งดัดแปลงอย่างเช่นอาวุธปืนให้กับหน่วยงานภาครัฐ

คำสำคัญ: มาตรการควบคุมการใช้อาวุธปืน การป้องกันอาชญากรรม อำเภอเกาะพะงัน

Abstract

This study aimed to 1) examine the problems and contributing factors leading to firearm possession and use in Ban Tai Subdistrict, Ko Pha-ngan District, Surat Thani Province; 2) analyze and compare Thailand's legal measures and firearm control policies with those of foreign jurisdictions; and 3) propose appropriate measures for regulating firearm use in Ban Tai Subdistrict, Ko Pha-ngan District, Surat Thani Province. The study employed a qualitative research methodology based on documentary research, including legislation, legal textbooks, academic articles, and electronic sources. The collected data were analyzed through descriptive content analysis.

The findings revealed that 1) the problems and contributing factors associated with firearm possession and use in Ban Tai Subdistrict arise from three dimensions: historical and socio-cultural factors, namely, the traditional acceptance of keeping firearms in households due to a perceived lack of confidence in the state's ability to provide effective crime prevention; tourism and geographical factors, as the area is a tourist destination located on an island, resulting in conflicts of interest among entertainment business operators; and misconceptions concerning the legal rights of firearm possession and carrying, arising from insufficient understanding of the law governing firearm ownership and use. 2) Regarding legal measures for firearm control, Thailand's criteria for granting firearm and ammunition possession licenses differ from those adopted in many foreign jurisdictions. In particular, the sole justification of protecting life, bodily integrity, or property is generally insufficient to obtain a firearm license in several foreign legal systems, whereas Thai law recognizes such grounds as sufficient. Furthermore, Thailand does not require theoretical or practical firearm proficiency tests, firearm storage plans for residences, interviews or home inspections to assess applicants' social and living environments, or fixed-term validity periods for firearm possession licenses. 3) Appropriate measures for firearm control in Ban Tai Subdistrict should consist of two dimensions: legal measures and policy measures. Legal measures should include amendments to the Firearms, Ammunition, Explosives, Fireworks, and Imitation Firearms Act B.E. 2490 (1947) by incorporating licensing criteria consistent with international practices. Policy measures should involve cooperation between government agencies and local communities in implementing firearm-related crime prevention programs, including community-local administration-police partnership initiatives, neighborhood watch programs, public education and training programs on firearm possession, carrying, use, and legal liabilities under firearm laws, and firearm surrender programs for the voluntary relinquishment of firearms and modified firearm-like weapons to government authorities.

Keywords: firearm control measures, crime prevention, Ko Pha-ngan District

ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัญหาอาชญากรรมอันเกิดขึ้นจากการใช้อาวุธปืนนั้น กล่าวได้ว่าเป็นสภาวะที่ประชาคมโลกกำลังเผชิญหน้าอยู่ เรียกกันในชื่อเฉพาะว่า “gun violence”¹ หรือความรุนแรงเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืน โดยเฉพาะกรณีของการใช้อาวุธปืน ไปก่อความรุนแรงในสังคม อาทิ กรณีเหตุการณ์กราดยิงภายในมัธยมในเมืองโครสต์เชิร์ช ประเทศนิวซีแลนด์ เมื่อปี พ.ศ. 2562 ทำให้มีผู้เสียชีวิตถึง 51 ราย² กรณีเหตุการณ์กราดยิงที่ลานออกกำลังกายในรัฐโรดไอแลนด์ ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2569 เวลาท้องถิ่น ส่งผลให้มีผู้เสียชีวิต 3 ราย³ หรือกรณีเหตุการณ์ใช้อาวุธปืนยิงผู้อำนวยการโรงเรียนพะตงประธานศรีวิวัฒน์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2569 ที่ผ่านมา⁴ เป็นต้น

ในภาพของสถิติจากข้อมูลขององค์การระหว่างประเทศด้านการวางแผนและนโยบายป้องกันการบาดเจ็บ (International firearm injury prevention and policy) พบว่า ในแต่ละวันทั่วโลก มีการใช้อาวุธปืนเพื่อก่ออาชญากรรม ต่อผู้คนจำนวนมาก สำหรับประเทศไทยข้อมูลของ World Population Review เผยแพร่ผลการสำรวจประเทศที่มีกรณี การเสียชีวิตด้วยอาวุธปืนมากที่สุดในโลกประจำปี พ.ศ. 2565 พบว่า ประเทศไทย ติดอันดับที่ 15 ของโลก โดยมีจำนวน ผู้เสียชีวิตด้วยอาวุธปืนจำนวนสูงถึง 2,804 ราย และมีอัตราการเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนเฉลี่ยที่ 3.91 คน ต่อประชากร 1 แสนคน⁵

จากปรากฏการณ์ความรุนแรงของการใช้อาวุธปืนข้างต้น รัฐบาลมิได้เพิกเฉยต่อการแก้ไขปัญหาการใช้อาวุธปืน ในการก่อความรุนแรง กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2565 สมัยรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้กำหนดมาตรการเร่งด่วนเพื่อ แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับอาวุธปืน ได้แก่ การกวดขันการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนอย่างเข้มงวด การต่อใบอนุญาต และการพกพา ผู้ขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืนต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนถูกต้องตรงตามกฎหมาย อย่างเคร่งครัด โดยจะมีมาตรการตรวจสอบทบทวนเพื่อพิจารณาเป็นรอบระยะเวลาการเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อพบปัญหา ทางจิตหรือพฤติกรรมที่เป็นภัยต่อสังคม รวมถึงการทบทวนกฎหมายที่จำเป็นให้มีความทันสมัยเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหา การใช้อาวุธปืนในการก่อความรุนแรง

ในบริบทพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นเมืองคนดี และมีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในระดับโลก หลายแหล่งสถาน ไม่ว่าจะเป็นอำเภอเกาะสมุย หรืออำเภอเกาะพะงัน ได้กลายเป็นแหล่งศูนย์รวมทางธุรกิจที่หลากหลาย แขนง อันนำมาสู่การเกิดปัญหาอาชญากรรมขึ้นอย่างคึกคักกัน สำหรับในพื้นที่อำเภอเกาะพะงันนั้น โดยเฉพาะในเขต พื้นที่ตำบลบ้านใต้ ซึ่งเป็นพื้นที่ศูนย์กลางของการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยว ได้ปรากฏเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ อาวุธปืนในการก่อความรุนแรงอยู่บ่อยครั้ง โดยการใช้อาวุธปืนในการก่อเหตุดังกล่าวนี้ ปรากฏทั้งกรณีการใช้อาวุธปืน ที่ถูกต้องตามกฎหมาย และอาวุธปืนที่ไม่มีทะเบียน (อาวุธปืนเถื่อน) ซึ่งได้สร้างความตระหนกและความหวาดหวั่นใจ ให้กับประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างมาก รวมถึงนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่ด้วย โดยข้อเท็จจริงส่วนนี้ย่อมเป็นผลกระทบ

¹ SDG MOVE. (2565). ขจัดปัญหา “ความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับการใช้อาวุธปืน” มาตรการเร่งด่วนของรัฐบาลไทยเทียบแนวทาง ที่เป็นรูปธรรมจากต่างประเทศ [Online] เข้าถึงได้จาก <https://www.sdgmove.com/2022/10/20/prevention-and-policy-gun-violence/> [2568, กันยายน 17]

² The MATTER. (2565). หลังเกิดเหตุกราดยิง ต่างประเทศแก้กฎหมายปืนยังง้าง [Online] เข้าถึงได้จาก <https://thematter.co/social/gun-control-after-mass-shooting-international/187628> [2568, กันยายน 17]

³ ไทยรัฐออนไลน์. (2569). ระทึกกราดยิงลานออกกำลังกายโรดไอแลนด์ ดับ 3 ศพ บาดเจ็บสาหัสอีก 3 คน. [Online] เข้าถึงได้จาก <https://www.thairath.co.th/news/foreign/2914635> [2569, กุมภาพันธ์ 19]

⁴ BBC News ไทย. (2569). เหตุยิงและจับตัวประกันที่โรงเรียนในหาดใหญ่. [Online] เข้าถึงได้จาก <https://www.bbc.com/thai/articles/cpqwdjnp4yo> [2569, กุมภาพันธ์ 18]

⁵ The MATTER. (2565). หลังเกิดเหตุกราดยิง ต่างประเทศแก้กฎหมายปืนยังง้าง. [Online] เข้าถึงได้จาก <https://thematter.co/social/gun-control-after-mass-shooting-international/187628> [2568, กันยายน 17]

โดยตรงในทางการลดทอนภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของอำเภอเกาะพะงันลงไปด้วยอย่างไม่อาจปฏิเสธได้ โดยข้อเท็จจริง เช่นที่ว่านี้ย่อมสะท้อนถึงประสิทธิภาพในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมจากการใช้อาวุธปืนของหน่วยงานภาครัฐ ในพื้นที่อำเภอเกาะพะงันในอีกมิติหนึ่งด้วยอย่างมีนัยสำคัญ ไม่ว่าจะในระดับราชการส่วนภูมิภาค คืออำเภอ หรือระดับ ราชการส่วนท้องถิ่น คือ เทศบาลตำบล และรวมถึงสถานีตำรวจภูธรในพื้นที่ด้วยก็ตาม

จากสภาพปัญหาดังกล่าวในทางการสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่าปัญหาการแพร่ระบาดของอาวุธปืนในพื้นที่ อำเภอเกาะพะงันนั้น มีความเชื่อมโยงกับการลักลอบนำเข้าอาวุธปืนโดยผิดกฎหมายผ่านเส้นทางขนส่งทางทะเล นอกจากนี้ จากปัจจัยการขยายตัวของธุรกิจสถานบริการในยามค่ำคืน ยิ่งเพิ่มความเสี่ยงต่อการเกิดเหตุความรุนแรงที่มีการใช้อาวุธปืน อีกทางหนึ่ง⁶ ซึ่งในประเด็นดังกล่าวนี้ ปรากฏความเกี่ยวข้องกับความสำคัญผิดในอำนาจสิทธิในการครอบครอง และการพกพาอาวุธปืนอีกประการหนึ่งด้วย กล่าวคือ ประชากรในพื้นที่บางรายมีความสำคัญผิดว่าหากมีใบอนุญาตให้ครอบครอง อาวุธปืนตามกฎหมายแล้ว ย่อมสามารถพกพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะได้ด้วย ซึ่งในทางกฎหมายนั้น กรณีการมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองกับอำนาจสิทธิในการพกพาอาวุธปืนไปในสถานที่ต่าง ๆ นั้น เป็นคนละกรณีกัน และ จำต้องขอใบอนุญาตในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป

จากสภาพข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาการใช้และการมีอาวุธปืนทั้งที่ชอบด้วยกฎหมาย และที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ในพื้นที่อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่กล่าวไว้ข้างต้นนี้ ต้องยอมรับว่าแม้จะมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนอยู่แล้วก็ตาม คือ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และ สิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490⁷ แต่ทว่ากฎหมายฉบับนี้ได้มุ่งเน้นไปที่การควบคุมอาวุธปืนด้วยวิธีการออกใบอนุญาตให้มิไว้ เพื่อจำหน่าย ครอบครอง และพกพาอาวุธปืนเป็นสำคัญ แต่ไม่ได้กล่าวถึงมาตรการในเชิงกลไกควบคุมการกักขังนตราย จากอาวุธปืนไว้อย่างเท่าที่ควร ซึ่งการสร้างมาตรการในเชิงกลไกเพื่อให้เกิดการควบคุมการใช้อาวุธปืนในพื้นที่นั้น นับเป็น วิธีการในเชิงนโยบาย และแผนปฏิบัติการที่จะต้องออกแบบขึ้นในทางให้มีความตอบสนองต่อบริบทของพื้นที่แต่ละพื้นที่ โดยเฉพาะในมิติของความเข้มงวดในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อปัญหาอาชญากรรมดังเช่นเมื่อท่องเที่ยว หรือแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ โดยในกรณีของพื้นที่ตำบลบ้านใต้ อำเภอเกาะพะงัน ยังไม่ปรากฏมาตรการทั้งในเชิงนโยบาย และหรือแผนปฏิบัติการ ในเชิงพื้นที่ไม่ว่าในนามฝ่ายท่องเที่ยวหรือฝ่ายท้องถิ่น รวมถึงการสร้างโอกาสความร่วมมือจากภาคสังคมในพื้นที่ให้มาเป็น ส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนพันธกิจ ก็ยังไม่ปรากฏอยู่อย่างเป็นรูปธรรม และไม่เกิดการบูรณาการอีกเช่นกัน ซึ่งข้อความคิด ประการนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของประเสริฐ อมรไชย⁸ ที่เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาอาวุธปืนในชุมชนไว้ว่า การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ แต่ควรมีการดำเนินการควบคู่ไปกับการสร้างความ ตระหนักรู้ในชุมชน การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการรักษาความปลอดภัย และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม และยังสอดคล้องกับทฤษฎีการป้องกันอาชญากรรมของ “เบรนต์ิงแฮม” (Brantingham) และ เฟสต์ (Faust) ที่จัดแบ่งระดับการป้องกันอาชญากรรมได้เป็นสามระดับ คือ ระดับปฐมภูมิ ระดับทุติยภูมิ และระดับ ตติยภูมิ อันเป็นระดับพื้นที่ ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ⁹

⁶ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). รายงานการประเมินผลกระทบทางสังคมจากการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะพะงัน.

สุราษฎร์ธานี : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

⁷ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490. (2490, 9 กันยายน) ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 42 หน้า 556.

⁸ ประเสริฐ อมรไชย. (2564). แนวทางการแก้ไขปัญหาวุธปืนในชุมชน : การบูรณาการระหว่างมาตรการทางกฎหมายและการพัฒนาชุมชน. วารสารกฎหมายสมัยใหม่, 19(1), 45-67

⁹ Brantingham, P. J., & Faust, F. L. (1976). A Conceptual Model of Crime Prevention. *Crime & Delinquency*, 22(3), 284-296

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงกำหนดประเด็นศึกษาเกี่ยวกับ “มาตรการควบคุมการใช้อาวุธปืนในพื้นที่ตำบลบ้านใต้ อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาแนวทางในการพัฒนามาตรการควบคุมการใช้อาวุธปืนทั้งในมิติของกฎหมาย นโยบาย แผนปฏิบัติการ ของหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ทั้งฝ่ายท้องที่ ฝ่ายท้องถิ่น สถานีตำรวจภูธรในพื้นที่ รวมถึงการสร้างการมีส่วนร่วมกับภาคประชาชนอย่างบูรณาการต่อไป อันจะทำให้อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นพื้นที่ที่ได้ชื่อว่ามีความปลอดภัย และเกิดการพัฒนา ทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- (1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและปัจจัยกระตุ้นที่ทำให้เกิดการมีและใช้อาวุธปืนในพื้นที่ตำบลบ้านใต้ อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- (2) เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบมาตรการกฎหมาย หรือนโยบายควบคุมการใช้อาวุธปืนในประเทศไทยกับบริบทต่างประเทศ
- (3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการควบคุมการใช้อาวุธปืนในพื้นที่ตำบลบ้านใต้ อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบริบทเฉพาะของพื้นที่ที่มีสภาพภูมิรัฐศาสตร์เป็นสภาพเกาะ และการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

สมมติฐานการศึกษา

การวิจัยเรื่องมาตรการควบคุมการใช้อาวุธปืนในพื้นที่ตำบลบ้านใต้ อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้ศึกษาตั้งสมมติฐานขึ้นว่า หน่วยงานท้องที่และท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลบ้านใต้ อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ควรกำหนดมาตรการในการควบคุมการใช้อาวุธปืนในพื้นที่ด้วยการจัดทำขึ้นเป็นนโยบาย แผนปฏิบัติการ/โครงการ เพื่อใช้เป็นมาตรการในการกวดขันป้องปรามการใช้อาวุธปืนในการก่ออาชญากรรมในพื้นที่ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบริบทเฉพาะของพื้นที่ที่มีสภาพภูมิรัฐศาสตร์เป็นสภาพเกาะ และการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

ขอบเขตของการศึกษา

การวิจัยเรื่อง มาตรการควบคุมการใช้อาวุธปืนในเขตพื้นที่ตำบลบ้านใต้ อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี มุ่งศึกษาไปที่กฎหมายทั้งของประเทศไทย และของต่างประเทศ รวมถึงแนวนโยบาย และแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวกับการควบคุมการใช้อาวุธปืน เพื่อแสวงหาแนวทางและมาตรการที่เหมาะสมในการควบคุมการใช้อาวุธปืนในพื้นที่อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบริบทเฉพาะของพื้นที่ที่มีสภาพภูมิรัฐศาสตร์เป็นสภาพเกาะ และการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

กรอบแนวคิดในการศึกษา

สรุปผลการศึกษา

1. ปัจจัยกระตุ้นที่ทำให้เกิดการใช้อาวุธปืนในพื้นที่ตำบลบ้านใต้ อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยกระตุ้นที่ทำให้เกิดการใช้อาวุธปืนในพื้นที่ตำบลบ้านใต้ อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี จนนำไปสู่สภาพปัญหาของการนำอาวุธปืนมาใช้ หรือการมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย รวมถึงการใช้อาวุธปืนในการก่ออาชญากรรมเกิดจากปัจจัยกระตุ้นใน 3 มิติ ได้แก่

มิติแรก ปัจจัยจากประวัติศาสตร์ รวมถึงค่านิยมทางสังคมในการมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองประจำครัวเรือนของประชาชนที่อยู่อาศัยในอำเภอกะพะงั่น กล่าวคือ ปรากฏค่านิยมของของการปกป้องตนเองจากภัยคุกคามต่าง ๆ ทั้งนี้ก็ด้วยปัจจัยที่อำเภอกะพะงั่นมีสภาพที่ตั้งเป็นพื้นที่เกาะ ซึ่งมีลักษณะภูมิประเทศห่างไกลจากแผ่นดินใหญ่และตัวเมือง ทำให้การเข้าถึงความช่วยเหลือจากภาครัฐและหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในกรณีฉุกเฉิน รวมถึงการป้องกัน

อาชญากรรมไม่อาจตอบสนองได้อย่างทันท่วงที โดยเฉพาะในระยะแรกเริ่มของการก่อตั้งชุมชนในพื้นที่อำเภอเกาะพะงัน ที่การคมนาคมขนส่ง รวมถึงการติดต่อสื่อสารยังไม่มีความสะดวกอย่างเช่นปัจจุบัน จึงก่อให้เกิดค่านิยมของประชาชน ในการแสวงหาหนทางในการรักษาความปลอดภัยให้แก่ชีวิตและทรัพย์สินด้วยตนเอง โดยไม่พึ่งพาหรือรอคอยการช่วยเหลือ จากภาครัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทำให้ค่านิยมในการถือครองอาวุธปืนประจำครัวเรือนของคนในพื้นที่อำเภอเกาะพะงัน จึงมีมาแต่เดิม และถือกันเป็นปกติวิสัยว่าการมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองประจำครัวเรือนเป็นสิ่งที่กระทำได้ในพื้นที่อำเภอเกาะพะงัน ซึ่งค่านิยมและวิถีคิดเชิงเช่นที่กล่าวนี้ของคนพื้นถิ่นอำเภอเกาะพะงัน จากการทวนสอบไปถึงแนวคิดทฤษฎี เกี่ยวกับการควบคุมอาชญากรรมแล้ว หาใช่ไร้ซึ่งหลักการแนวคิดมาสนับสนุนปัจจัยกระตุ้นในมิตินี้แต่อย่างใด นัยนี้คือ สามารถเชื่อมโยงกับนัยนี้คือสามารถเชื่อมโยงกับแนวคิดการควบคุมอาวุธปืนโดยเสรี ซึ่งมีแนวคิดว่าการที่จะห้ามประชาชน มีอาวุธปืนเป็นการลิดรอน สิทธิเสรีภาพที่ประชาชนมีเพื่อปกป้องตนเองและทรัพย์สิน ยามที่รัฐไม่สามารถให้ความคุ้มครอง ประชาชนได้ จึงสมควรให้ประชาชนมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองได้ ซึ่งประเทศที่มีแนวคิดการควบคุมปืนอย่างเสรีมากที่สุด ประเทศหนึ่งของโลก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ซึ่งความเชื่อของแนวคิดการควรให้ประชาชนมีสิทธิที่จะมีอาวุธปืนไว้ในครอบครอง เพื่อรักษาชีวิตและทรัพย์สินนี้ เป็นผลมาจากความล้มเหลว หรือความไม่น่าเชื่อมั่นในการปฏิบัติการควบคุมอาชญากรรม จากภาครัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม (Crime Control) นั้นเอง

มีข้อสังเกตที่ค้นพบจากการวิจัย คือ การออกแบบมาตรการควบคุมอาวุธปืนตามแนวคิดให้สิทธิแก่บุคคลเพื่อ การมีอาวุธปืนที่ปรากฏการใช้บังคับอยู่ในสหรัฐอเมริกานั้น มีความยึดโยงมาจากภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ ในทำนองของ ข้อเท็จจริงในลักษณะเช่นเดียวกับสภาพสังคมในพื้นที่อำเภอเกาะพะงันในช่วงแรกเริ่ม กล่าวคือ ในช่วงเวลานั้นชนชาว อเมริกันถูกกดขี่ข่มเหงจากชนชาวสหราชอาณาจักร ชาวอเมริกันจึงมีความเชื่อว่าชาวอเมริกัน “ต้องมีอาวุธปืนเพื่อรักษา ความปลอดภัยให้ตนเอง” จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2334 จึงปรากฏการบัญญัติรับรองสิทธิในการถือครองอาวุธปืนไว้ในรัฐธรรมนูญ แห่งสหรัฐอเมริกา พ.ศ. 2330 ในครั้งการแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 2 หรือที่เรียกว่า “Second Amendment It was ratified on December 15, 1791” ในเรื่อง “สิทธิที่จะมีอาวุธ” (The Right to Bear Arms) โดยรัฐธรรมนูญรับรองสิทธิขึ้นว่า “A well regulated Militia, being necessary to the security of a free State, the right of the people to keep and bear Arms, shall not be infringed”¹⁰ อันมีนัยว่า “กองกำลังอาสาสมัครที่มีวินัยที่ดี เป็นสิ่งที่จำเป็น ในการรักษาความมั่นคงและปลอดภัยของประเทศ ดังนั้น สิทธิที่ประชาชนจะมีหรือถือครองอาวุธจะต้องไม่ถูกล่วงละเมิด” นับแต่นั้นเป็นต้นมา สิทธิของประชาชนที่จะมีและถือครองอาวุธปืนจึงเป็นสิ่งที่สามารถอ้างได้ตามสิทธิที่รัฐธรรมนูญในฐานะ กฎหมายสูงสุดรับรอง ซึ่งสิทธิประการนี้ได้ปรากฏความยึดโยงมาจากภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของชนชาวอเมริกันอย่างมี นัยสำคัญ ทั้งนี้ เมื่อทำการพิจารณาเบื้องหลังของแนวคิดการรับรองสิทธิในการมีอาวุธปืนของสหรัฐอเมริกาข้างต้นแล้ว ผลการศึกษาเผยว่าสิทธิในการมีอาวุธปืนในครอบครองดังกล่าวเกิดขึ้นจากการที่ประชาชนมีความเชื่อว่าตนเองจะต้อง สามารถปกป้องสิทธิในชีวิตร่างกาย และทรัพย์สินด้วยตนเองได้ เนื่องจากรัฐ (รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ) ไม่อาจสามารถ เข้ามาดำเนินการปกป้องความปลอดภัยในชีวิตร่างกาย และทรัพย์สินให้แก่ตนเองได้ ด้วยเหตุที่พื้นที่อำเภอเกาะพะงัน มีที่ตั้งที่ห่างไกลจากตัวเมือง และห่างไกลจากการดูแลของภาครัฐนั่นเอง จนประชาชนเห็นว่าภาครัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่อาจทำการป้องกัน และการปราบปรามปัญหาอาชญากรรมให้แก่ตนได้อย่างทันท่วงที ซึ่งความเชื่อประการนี้ มีความ สอดคล้องกับค่านิยมของสังคมอเมริกันในช่วงก่อตั้งรัฐและมลรัฐเป็นอย่างมาก หากจะมีแตกต่างกันกับบริบทภูมิหลังทาง ประวัติศาสตร์ของอำเภอเกาะพะงัน ก็คงเป็นเพียงเหตุการณ์ตกเป็นเมืองอาณานิคมของสหราชอาณาจักรจนนำมาสู่การกดขี่ ข่มเหงชนชาวอเมริกันแต่เพียงเท่านั้น

¹⁰ Shaman, J. M. (2010). After Heller: What now for the Second Amendment. *Santa Clara Law Review*, 50(4), 717-752.

มิติที่สอง ปัจจัยจากการเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวและมีสภาพที่ตั้งเป็นเกาะ กล่าวคือ ด้วยที่อำเภอเกาะพะงันได้รับปัจจัยเกื้อหนุนมาจากการเติบโตทางธุรกิจการท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างก้าวกระโดดในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2548 - พ.ศ. 2568) ซึ่งนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอย่างรวดเร็ว ประกอบกับเมื่อพื้นที่อำเภอเกาะพะงันมีการขยายตัวของธุรกิจการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น จึงทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ซึ่งตรงจุดนี้เองได้กลายเป็นปัจจัยตั้งต้นที่นำไปสู่การใช้อาวุธปืนก่อเหตุการณ์ อันไม่พึงประสงค์ขึ้นในพื้นที่¹¹ ทั้งนี้ จากข้อมูลการศึกษาปรากฏข้อเท็จจริงว่า ปัญหาการแพร่ระบาดของอาวุธปืนในพื้นที่อำเภอเกาะพะงันนั้น มีความเชื่อมโยงกับการลักลอบนำอาวุธปืนโดยผิดกฎหมายผ่านเส้นทางขนส่งทางทะเล¹² นอกจากนี้ยังพบข้อมูลอีกว่า ด้วยปัจจัยการขยายตัวของธุรกิจสถานบริการในยามค่ำคืนจึงยิ่งเพิ่มความเสี่ยงต่อการเกิดเหตุความรุนแรงโดยมีการใช้อาวุธปืนอีกทางหนึ่งด้วย¹³ อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาถึงปัจจัยเหตุที่เกิดขึ้นจากสภาพที่ตั้งที่เป็นเกาะ และรวมถึงการเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของอำเภอเกาะพะงันแล้ว จากข้อมูลการศึกษา พบว่า การอาศัยเพียงภาครัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติการภารกิจเกี่ยวกับการป้องกันปัญหาอาชญากรรมอันเกิดขึ้นจากอาวุธปืนนั้น คงไม่อาจเกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เนื่องจากผลการศึกษาที่ได้รับจากแนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมของ Schneider ซึ่งได้นำเสนอกรอบแนวคิดที่มุ่งเน้นการผสมผสานความร่วมมือระหว่างภาคประชาชนและหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาอาชญากรรมในชุมชน ซึ่งตามแนวคิดของ Schneider นั้น การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมไม่เพียงแต่เป็นการเพิ่มกำลังเสริมให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจเท่านั้น แต่ยังเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างประชาชนกับหน่วยงานของรัฐอีกด้วย โดย Schneider มีความเชื่อมั่นอย่างยิ่งว่าชุมชนเป็นแหล่งทรัพยากรสำคัญในการป้องกันอาชญากรรม เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ย่อมมีความเข้าใจในบริบทและสภาพแวดล้อมของชุมชนตนเองมากกว่าบุคคลภายนอก พวกเขาสามารถระบุพิกัดหรือจุดเสี่ยง และรวมถึงการรับรู้ถึงสภาพปัญหาที่อาจนำไปสู่การเกิดอาชญากรรมได้รวดเร็วและแม่นยำกว่า

มิติที่สาม ปัจจัยจากความสำคัญผิดในอำนาจสิทธิในการครอบครอง และการพกพาอาวุธปืน กล่าวคือ ประชากรในพื้นที่บางรายมีความเข้าใจว่า หากมีใบอนุญาตให้ครอบครองอาวุธปืนตามกฎหมายแล้ว ย่อมสามารถพกพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะได้ด้วย ซึ่งในทางกฎหมายกรณีการมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองกับอำนาจสิทธิในการพกพาอาวุธปืนไปในแหล่งสถานต่าง ๆ นั้น เป็นคนละกรณีกันและจำต้องขอใบอนุญาตในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป จากข้อเท็จจริงของความสำคัญผิดในอำนาจสิทธิของประชาชนเกี่ยวกับการครอบครองและการพกพาอาวุธปืนนี้เอง ย่อมสะท้อนและยืนยันได้ว่าการสื่อสารสร้างความรับรู้ และความเข้าใจถึงการขออนุญาตเพื่อการมีและครอบครองอาวุธปืน รวมถึงการพกพาและการใช้อาวุธปืนตามที่พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490¹⁴ กำหนดไว้ ยังไม่มีประสิทธิภาพอย่างเพียงพอ

กล่าวสรุปในส่วนนี้ได้ว่า ด้วยที่อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสภาพที่ตั้งเป็นเกาะ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวอันสำคัญของประเทศ และมีความหลากหลายของประชากรในพื้นที่ รวมไปถึงการมีค่านิยมเกี่ยวกับการครอบครองอาวุธปืนไว้ประจำครัวเรือน ทำให้การเกิดปัญหาอาชญากรรมจากการใช้อาวุธปืน จึงยังคงปรากฏอยู่ในพื้นที่บ่อยครั้งไม่ว่าจะด้วยเจตนากระทำผิด หรือด้วยความสำคัญผิดในอำนาจสิทธิในการครอบครองและพกพาอาวุธปืนก็ตาม ซึ่งไม่ว่า

¹¹ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2564). รายงานสถานการณ์ความมั่นคงในพื้นที่เกาะพะงัน. สุราษฎร์ธานี : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.

¹² สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2563). การศึกษาเส้นทางการลักลอบค้าอาวุธปืนในพื้นที่ภาคใต้. สุราษฎร์ธานี : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.

¹³ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). รายงานการประเมินผลกระทบทางสังคมจากการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะพะงัน.

สุราษฎร์ธานี : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.

¹⁴ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490. (2490, 9 กันยายน).

ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 42 หน้า 556.

ปัญหาอาชญากรรมจากการใช้อาวุธปืนจะเกิดขึ้นในพื้นที่อำเภอเกาะพะงันในมิติใดก็ตาม ภายใต้ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรม (Crime Control Model) ภาครัฐในพื้นที่อำเภอเกาะพะงัน ไม่ว่าจะเป็นราชการส่วนภูมิภาค โดยอำเภอ หรือราชการส่วนท้องถิ่น โดยเทศบาลตำบล และสถานีตำรวจภูธรเกาะพะงัน ย่อมไม่อาจปฏิเสธพันธกิจในการแก้ไข ป้องกัน และปราบปรามปัญหาดังกล่าวนี้ไปเสียได้

2) ปัญหาจากมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมอาวุธปืนที่ใช้บังคับอยู่ในประเทศไทย

จากผลการศึกษา พบว่า พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 เป็นกฎหมายแม่บทในการควบคุมอาวุธปืนและอาวุธอื่น ๆ ภายในราชอาณาจักร โดยกฎหมายได้กำหนดหลักเกณฑ์ และรวมถึงวิธีการในการออกใบอนุญาตให้มี ใช้ และพกพาอาวุธปืน¹⁵ โดยมาตรา 9 กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะมีและใช้อาวุธปืนต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่¹⁶ ทั้งนี้ วัตถุประสงค์ของการขออนุญาตนั้นกฎหมายกำหนดให้มีไว้เพื่อ (1) ป้องกันตัวหรือทรัพย์สิน หรือ (2) ในกรีกีฬา หรือ (2) ในการยิงสัตว์ (ล่าสัตว์)¹⁷ มีข้อสังเกตว่า ในกรณีกฎหมายการควบคุมอาวุธปืนของต่างประเทศ ได้แก่ สหราชอาณาจักร เครือรัฐออสเตรเลีย สมาพันธรัฐสวิส และญี่ปุ่น จากผลการศึกษาพบว่า การอ้างเหตุเพื่อขอมืออาวุธปืนไว้ในครอบครองจากเหตุการณ์ป้องกันชีวิต ร่างกาย และหรือป้องกันทรัพย์สินแต่เพียงประการเดียวนั้น กฎหมายของต่างประเทศไม่เปิดช่องให้อ้างได้ นั่นคือต้องแสดงเหตุความจำเป็นอื่นประกอบอยู่ด้วย อาทิ ใช้ในกีฬายิงปืน การล่าสัตว์ การใช้งานในกิจการฟาร์ม เลี้ยงสัตว์ หรืองานด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน เป็นต้น ดังนั้น มาตรการควบคุมอาวุธปืนในส่วนนี้ของกฎหมายต่างประเทศ จึงเป็นความแตกต่างไปจากกรณีมาตรการควบคุมอาวุธปืนตามกฎหมายของประเทศไทยที่การกล่าวอ้างเหตุการณ์ป้องกันตัวหรือทรัพย์สินแต่เพียงประการเดียวได้ อย่างไรก็ตาม ในกรณีของสหรัฐอเมริกา การกล่าวอ้างเหตุในการขอมืออาวุธปืนด้วยเหตุการณ์ป้องกันชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินแต่เพียงประการเดียวนั้น หากพิจารณาจากฐานสิทธิที่รับรองไว้ โดยรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกา พ.ศ. 2319 แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 2 พ.ศ. 2334 ตามหลัก “สิทธิที่จะมีอาวุธ” (The Right to Bear Arms) ประชาชนย่อมสามารถร้องขอให้กระทำได้ อันมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับกฎหมายของประเทศไทย ต่างเพียงแต่ว่ากรณีของประเทศไทย หลักสิทธิที่จะมีอาวุธปืนไม่ได้ถูกรับรองไว้ในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญตั้งเช่นกรณีของสหรัฐอเมริกา

นอกจากที่กล่าวภายใต้กฎหมายของประเทศไทยเกี่ยวกับการขอมืออาวุธปืนไว้ในครอบครอง กฎหมายไม่ได้กำหนดมาตรการสอบประเมินความรู้ในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไว้ในกระบวนการการขออนุญาต และไม่มีมาตรการการสัมภาษณ์ผู้ร้องขอ ณ ที่พัก รวมถึงการตรวจพิสูจน์และการจัดทำรายงานแผนผังที่จัดเก็บอาวุธปืน ซึ่งการดังกล่าวนี้เป็นความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดอีกเช่นเดียวกันเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับกฎหมายแม่บทที่ใช้บังคับในการควบคุมอาวุธปืนของต่างประเทศ ได้แก่ ญี่ปุ่น สมาพันธรัฐสวิส เครือรัฐออสเตรเลีย และสหราชอาณาจักร

ในประเด็นของอายุสิทธิของใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองนั้น จากการศึกษาพบว่า ภายใต้พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 การให้สิทธิอนุญาตเกี่ยวกับอาวุธปืน อันได้แก่ อายุสิทธิในการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล นายทะเบียนสามารถทำการอนุญาตอายุสิทธิให้ได้ใน 2 ลักษณะด้วยกัน ได้แก่ (1) ใบอนุญาตแบบชั่วคราวมีอายุ 6 เดือน

¹⁵ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490. (2490, 9 กันยายน).

ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 64, ตอนที่ 42 หน้า 557-598.

¹⁶ วีระพงษ์ บุญญานุสา. (2563). การวิเคราะห์กฎหมายอาวุธปืนของประเทศไทย: ปัญหาและแนวทางการแก้ไข. วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 49(2), 273-298.

¹⁷ ทวีศ ศรีเกตุ. (2559). กฎหมายการพกปืนและสิ่งเทียมอาวุธปืนตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. น. 3-4.

นับแต่วันที่ออกใบอนุญาตนั้น (2) ใบอนุญาตแบบถาวร ใช้ได้ตลอดเวลาที่ผู้ได้รับอนุญาตยังเป็นเจ้าของอาวุธปืนนั้นอยู่¹⁸ มีข้อสังเกตว่า ในบริบทของกฎหมายต่างประเทศ อายุสิทธิในการอนุญาตเกี่ยวกับอาวุธปืนนี้ จะถูกจำกัดไว้เป็นช่วงเวลาของการอนุญาต เช่น 3 ปี หรือ 5 ปี (กฎหมายของสหราชอาณาจักร สหพันธ์รัฐสวิส เครือรัฐออสเตรเลีย ญี่ปุ่น) เป็นต้น ไม่มีลักษณะของการให้อายุสิทธิในรูปแบบถาวรเหมือนกรณีมาตรการทางกฎหมายของประเทศไทย โดยกรณีของกฎหมายต่างประเทศนั้น เมื่ออายุสิทธิจากการอนุญาตครบกำหนดแล้ว ผู้ขอรายเดิมจะต้องยื่นคำร้องขอเกี่ยวกับอาวุธปืนนั้นใหม่ และเข้าสู่กระบวนการพิจารณาอนุญาตอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ จากความแตกต่างในประเด็นของอายุสิทธิในการอนุญาตเกี่ยวกับอาวุธปืนตามกฎหมายของประเทศไทยกับกฎหมายของต่างประเทศ ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาโดยมีความเห็นว่าการที่กฎหมายของประเทศไทยเปิดช่องสิทธิให้การอนุญาตเกี่ยวกับอาวุธปืน โดยเฉพาะกรณีไว้ในครอบครองซึ่งอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ดำเนินไปในลักษณะอายุสิทธิถาวรนั้น ไม่สอดคล้องกับหลักการสากล รวมถึงการอนุญาตในลักษณะดังกล่าว จะไม่สามารถทำให้นายทะเบียนดำเนินการตรวจสอบเกี่ยวกับอาวุธปืนนั้นได้อีก เว้นแต่มีการกระทำการฝ่าฝืนข้ออนุญาต ซึ่งจะเปิดเผยเหตุขึ้นก็ต่อเมื่อเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงขึ้นแล้วเสียเป็นส่วนใหญ่ ประกอบกับหากกฎหมายกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องทำการต่อใบอนุญาตสิทธิตามรอบระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ย่อมจะทำให้เกิดการประเมินความเหมาะสมในการมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองได้อีกด้วย เช่น ในขณะที่ยื่นขอการมีอาวุธปืน ผู้ขอไม่มีประวัติเกี่ยวกับยาเสพติด และไม่ติดยาเสพติด แต่เมื่อได้รับใบอนุญาตการมีอาวุธปืนไปแล้ว ในภายหลังผู้นั้นกลับเป็นผู้ติดยาเสพติด ในทางข้อเท็จจริง โดยไม่มีการบันทึกประวัติอาชญากรรมลงในฐานข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐ เป็นต้น กรณีเช่นนี้จะเห็นได้ว่าเมื่อใบอนุญาตให้มียาเสพติดมีผลใช้บังคับอย่างถาวร ก็ไม่อาจนำเอาตัวผู้ได้รับอนุญาตมาทำการตรวจประเมินใหม่ได้ เพราะกฎหมายไม่เปิดช่อง ทั้งที่ในทางความเป็นจริงผู้ได้รับอนุญาตรายนั้น ขาดคุณสมบัติที่จะมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองลงเสียแล้วในทางข้อเท็จจริงเนื่องจากเป็นผู้เสพยาเสพติด อันอาจนำอาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตไปก่อเหตุอันพึงประสงค์ได้ ดังนั้น กฎหมายของประเทศไทย จึงสมควรแก้ไขเกี่ยวกับอายุสิทธิในการมีและครอบครองอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนขึ้นใหม่ โดยนำเอาตัวแบบของกฎหมายต่างประเทศมาเป็นกรอบการพิจารณาในการกำหนดช่วงระยะเวลาของอายุสิทธิ

กล่าวสรุปในส่วนนี้ได้ว่า ในมิติของมาตรการทางกฎหมายเพื่อการควบคุมการมีอาวุธปืนไว้ในครอบครอง รวมถึงการพกพาอาวุธปืนไปในที่สาธารณะของประเทศไทย ยังคงมีมาตรการทางกฎหมายที่ไม่ตัดเทียมกับมาตรการทางกฎหมายของต่างประเทศ โดยเฉพาะในประเด็นของการทดสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืน การรายงานแผนผังการจัดเก็บอาวุธปืน ณ ที่พักของผู้ขอมีอาวุธปืนไว้ในครอบครอง การสัมภาษณ์และตรวจเยี่ยมที่พักของผู้ขอมีอาวุธปืน เพื่อพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมทางสังคม ความเป็นอยู่ การตรวจสอบว่าที่จัดเก็บอาวุธปืนตามรายงาน แผนผังการจัดเก็บอาวุธปืนที่ผู้ขอมีอาวุธปืนทำขึ้นถูกต้อง และเป็นความจริงหรือไม่ และรวมถึงการจำกัดอายุสิทธิของใบอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองซึ่งอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน โดยเมื่อครบกำหนดอายุสิทธิแล้ว ผู้ขอรายเดิมนั้นจะต้องยื่นขอต่ออายุและต้องเข้ารับการประเมินใหม่อีกครั้ง โดยมาตรการทางกฎหมายเหล่านี้เป็นมาตรการที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการนำมาเป็นตัวแบบในการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมอาวุธปืนของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

3) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาและป้องกันอาชญากรรมจากการใช้อาวุธปืน

จากผลการศึกษา พบว่า ในประเด็นมิติของนโยบาย หรือแผนงานโครงการเพื่อการป้องกันและรวมถึงการควบคุมการใช้อาวุธปืนในสถานที่ที่ไม่พึงประสงค์นั้น จากการศึกษาไปที่ตัวแบบงานป้องกันอาชญากรรม ปราบกฏตัวแบบที่สำคัญหลากหลายตัวแบบ โดยตัวแบบที่ค้นพบปรากฏจุดพิจารณาที่สำคัญ คือ นโยบาย หรือแผนงานโครงการที่ถูกนำมาปฏิบัติปรับใช้เพื่อป้องกันปัญหาอาชญากรรม จะอาศัยการมีส่วนร่วมของภาคสังคม และหรือประชาชนในพื้นที่

¹⁸ Gun Distat. (ม.ป.ป.). การขออนุญาตมีอาวุธปืน. [Online]. เข้าถึงได้จาก <https://gundistat.com> [2569, มกราคม 10]

เข้าร่วมขับเคลื่อนนโยบายหรือแผนงานโครงการนั้นด้วย รวมถึงการใช้เทคโนโลยีเข้ามาดำเนินการในงานการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งแนวทางประการนี้องค์การสหประชาชาติ ได้ยอมรับและให้การสนับสนุนแนวทางบูรณาการในการป้องกันอาชญากรรม ผ่านแนวปฏิบัติสำหรับการป้องกันอาชญากรรม (Guidelines for the Prevention of Crime) ที่มุ่งเน้นการวางแผนที่ครอบคลุมการประสานงานระหว่างหน่วยงานและการมีส่วนร่วมของชุมชน อนึ่ง ภายใต้วางแผนป้องกันอาชญากรรมด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนจากผลการศึกษาปรากฏนโยบาย หรือแผนงานโครงการในเชิงตัวแบบที่ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาไว้ ในทางการนำมาอนุวัตปรับใช้กับการป้องกันอาชญากรรมจากการใช้อาวุธปืนในพื้นที่อำเภอเกาะพะงัน ซึ่งรวมถึงพื้นที่ตำบลบ้านใต้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่

ก) โครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (Community Policing) เป็นแผนงานโครงการที่มุ่งเน้นการสร้างความสัมพันธ์และความไว้วางใจระหว่างตำรวจกับชุมชน ซึ่งแผนงานโครงการดังกล่าวเป็นส่วนสำคัญของการป้องกันอาชญากรรมในระดับชุมชน¹⁹ แนวคิดนี้ส่งเสริมให้ตำรวจปฏิบัติงานร่วมกับชุมชนในการระบุและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและความไม่เป็นระเบียบในพื้นที่ โดยเป็นการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานของตำรวจจากการตอบสนองต่อเหตุการณ์ (reactive) ไปสู่การทำงานเชิงรุก (proactive) และการสร้างความร่วมมือกับชุมชน ในประเด็นดังกล่าวนี้ Wesley G. Skogan ได้ศึกษาผลกระทบของโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในเมืองชิคาโก พบว่าโครงการดังกล่าวช่วยลดทอนการเกิดอาชญากรรม และเพิ่มความพึงพอใจของประชาชนต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้อย่างมีนัยสำคัญ²⁰ โดยมีการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพสามารถเพิ่มความไว้วางใจของประชาชนต่อตำรวจ ส่งเสริมการรายงานอาชญากรรม และปรับปรุงความรู้สึกปลอดภัยของชุมชน²¹ ทั้งนี้ ภายใต้อผลการศึกษาของ Schneider พบว่า ชุมชนที่ปรากฏการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับสูง มีแนวโน้มที่จะมีอัตราการเกิดอาชญากรรมต่ำกว่า นอกจากนี้ ยังพบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชน ยังช่วยลดความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม (fear of crime) และเพิ่มความรู้สึกปลอดภัยในชุมชนอีกด้วย²²

ข) โครงการเพื่อนบ้านเฝ้าระวัง (neighborhood watch) ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของประชาชนในพื้นที่เพื่อสอดส่องดูแลความเรียบร้อยและรายงานกิจกรรมที่น่าสงสัยให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีข้อสังเกตว่า การศึกษาประสิทธิผลของโครงการเพื่อนบ้านเฝ้าระวังโดย Bennett, Holloway และ Farrington พบว่า โครงการดังกล่าวสามารถลดอาชญากรรมได้ประมาณร้อยละ 16 ถึงร้อยละ 26 เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ที่ไม่มีโครงการดังกล่าว²³

ค) โครงการนำอาวุธปืนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายมามอบให้กับภาครัฐ ซึ่งจากข้อมูลการศึกษาพบว่าในบริบทของประเทศไทย จากข้อมูลการศึกษารัฐบาลได้เคยนำมาปรับใช้เพื่อการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับอาวุธปืนในช่วงอดีตที่ผ่านมา ด้วยการกำหนดกลยุทธ์วิธีการของโครงการโดยการเปิดโอกาสให้มีการนำอาวุธปืนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อาวุธปืนเถื่อน) หรืออาวุธสงคราม (ไม่อาจมีไว้ในครอบครองได้ตามกฎหมาย) มามอบให้กับภาครัฐโดยจะไม่มีการค้าเพื่อเอาผิดกับผู้ครอบครองอาวุธปืนนั้นไว้

¹⁹ Skogan, Wesley G. (2004). *Community Policing: Can It Work?*. Belmont, CA : Wadsworth/Thomson Learning. pp. 3-38.

²⁰ Ibid.

²¹ David W. and Anthony A. Braga. (2019). *Police Innovation: Contrasting Perspectives* (2nded). Cambridge : Cambridge University. pp. 145-168.

²² Schneider, Anne L. (1986). The Effects of Community Crime Prevention Programs on Citizen Fear and Attitudes Toward the Police. *Journal of Criminal Justice*, 14(1), 35-55.

²³ Bennett, Trevor, Katy Holloway, and David P. Farrington. (2006). Does Neighborhood Watch Reduce Crime? A Systematic Review and Meta-Analysis. *Journal of Experimental Criminology*, 2(4), 437-458.

มีข้อค้นพบจากการศึกษาอีกประการหนึ่ง คือ การให้ความสำคัญต่อการป้องกันและการปราบปรามอาชญากรรมเกี่ยวกับอาวุธปืนนี้ ในปี พ.ศ. 2566 นายอนุทิน ชาญวีรกูล ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (ตำแหน่งในขณะนั้น) ได้กำหนดมาตรการระยะสั้น และระยะยาว เพื่อแก้ไขปัญหาการมีอาวุธไว้ในครอบครองอย่างกว้างขวางในสังคม ซึ่งกรณีของมาตรการระยะสั้นนั้น ปราบกฏาตรการที่สำคัญ ได้แก่

(1) การให้นายทะเบียนอาวุธปืนทั่วประเทศ (นายอำเภอในต่างจังหวัด/อธิบดีกรมการปกครองในพื้นที่กรุงเทพมหานคร) งดการออกใบอนุญาตให้สัง น้าเข้า หรือค้ำ ซึ่งสิ่งเทียมอาวุธปืนทุกชนิด (สำหรับผู้รับใบอนุญาตรายเดิมที่จะสังนำเข้าเพิ่มเติม) และไม่อนุญาตให้รายใหม่ขออนุญาตเป็นค้ำสัง นำเข้าสังเทียมอาวุธปืนเพิ่มอีก

(2) ขอให้ผู้ครอบครองแบลคค้ำกัน บีบีกัน หรือสิ่งเทียมอาวุธปืน ที่อาจจะดัดแปลงเป็นอาวุธปืนได้ ไปแสดงและทำบันทึกต่อนายทะเบียนอาวุธปืนตามภูมิลำเนาซึ่งตนมีทะเบียนบ้านอยู่

อนึ่ง ผู้ศึกษาตั้งข้อสังเกตุว่า การที่ภาครัฐให้ดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลทางทะเบียนของผู้ครอบครองแบลคค้ำกัน บีบีกัน หรือสิ่งเทียมอาวุธปืน ที่อาจจะดัดแปลงเป็นอาวุธปืนได้ ไปแสดงและทำบันทึกต่อนายทะเบียนอาวุธปืนตามภูมิลำเนาซึ่งตนมีทะเบียนบ้านอยู่นี้ จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า นอกจากอาวุธปืนที่เป็นปัญหาอาชญากรรมอยู่เป็นต้นทุนเดิมภายในประเทศไทยแล้ว ยังปรากฏต้นทุนใหม่อันไม่พึงประสงค์ในการนำมาใช้ในการก่ออาชญากรรมด้วย นั่นคือ การนำเอาแบลคค้ำกัน บีบีกัน หรือสิ่งเทียมอาวุธปืน ที่อาจจะดัดแปลงเป็นอาวุธปืนได้มาใช้ในการก่อเหตุอาชญากรรมได้อีกส่วนหนึ่ง ดังนั้น จึงเป็นความจำเป็นที่หน่วยงานทางปกครอง ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และรวมถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จะต้องรับเอานโยบายดังกล่าวนี้ไปกำหนดเป็นแผนงานโครงการเพื่อให้เกิดกระบวนการตรวจสอบบรรดาวัตถุอุปกรณ์ที่สามารถนำมาดัดแปลงเพื่อการใช้ตั้งเช่นอาวุธปืนได้อีกมิติหนึ่งด้วย

(3) ให้กรมศุลกากร ตรวจสอบการนำเข้าสังเทียมอาวุธปืน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แบลคค้ำกัน และบีบีกัน ที่สามารถดัดแปลงเป็นอาวุธปืนได้อย่างเข้มงวด

(4) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ งดออกใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว²⁴

จากมาตรการภาครัฐที่กล่าวนี้ ย่อมแสดงให้เห็นถึงเจตนาธรรมของภาครัฐว่า การขับเคลื่อนมาตรการในทาง การป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้อาวุธปืนในการก่อความรุนแรงเป็นวาระสำคัญที่ภาคสังคม และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องจะต้องรับลูกนโยบายในทางสานต่อให้ก่อเกิดผลเป็นรูปธรรม

จากบรรดาแผนงานโครงการต่าง ๆ ที่ได้รับข้อมูลมาจากการศึกษาเหล่านี้ เมื่อพิจารณาสภาพปัญหาเกี่ยวกับอาวุธปืนที่เกิดขึ้นในพื้นที่อำเภอเกาะพะงันแล้ว ผู้ศึกษามีความเห็นในทางสรุปความว่า หน่วยงานภาครัฐ และรวมถึงภาคประชาชนในพื้นที่ สามารถร่วมกันขับเคลื่อนแผนงานโครงการในการป้องกันอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนได้ โดยอาศัยการขับเคลื่อนร่วมกันระหว่างราชการส่วนภูมิภาค โดยนายอำเภอ ราชการส่วนท้องถิ่น โดยนายกเทศมนตรี เจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดสถานีตำรวจภูธรเกาะพะงัน และที่สำคัญ คือ ภาคประชาชนที่ประกอบธุรกิจหรืออยู่อาศัยในพื้นที่อำเภอเกาะพะงัน อันจะส่งผลทำให้การแก้ไขและป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นหรืออาจจะเกิดขึ้นจากการใช้อาวุธปืนในพื้นที่อำเภอเกาะพะงันมีประสิทธิภาพและดำเนินไปอย่างบูรณาการและยั่งยืน และทำให้พื้นที่อำเภอเกาะพะงันซึ่งได้ชื่อว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญระดับโลก เป็นพื้นที่ปลอดภัยและเป็นที่ยึดมั่นจากนักท่องเที่ยวและรวมถึงประชาชนในพื้นที่ว่าพื้นที่แห่งนี้ คือ “บ้านของพวกเรา”

²⁴ กรมประชาสัมพันธ์. (2566). มท.1 จัดยาแรง 8 ข้อคุมปืน "งตออกใบอนุญาต" ทุกประเภท [Online] เข้าถึงได้จาก <https://region7.prd.go.th/th/content/category/detail/id/57/iid/221157> [2568, กันยายน 18]

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในมิติทางกฎหมาย

การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 โดยบรรจุหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตการให้มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองตามแนวทางมาตรการทางกฎหมายของต่างประเทศ

ข้อเสนอแนะในมิตินโยบายหรือแผนงานโครงการ

การให้หน่วยงานภาครัฐและภาคประชาชนในพื้นที่ร่วมกันดำเนินโครงการ ในการป้องกันอาชญากรรมจากอาวุธปืน ได้แก่ โครงการท้องที่ ท้องถิ่น ตำรวจและชุมชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันเหตุอันไม่พึงประสงค์จากอาวุธปืน โครงการเพื่อนบ้าน เฝ้าระวัง โครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการมี การพกพา การใช้อาวุธปืน และโทษตามกฎหมายอาวุธปืน และโครงการ การรับมอบคืนอาวุธปืน หรือสิ่งดัดแปลงอย่างเช่นอาวุธปืนให้กับหน่วยงานภาครัฐ

เอกสารอ้างอิง

- กรมประชาสัมพันธ์. (2566). มท.1 จัดยาแรง 8 ข้อคุมปืน "งดอกใบอนุญาต" ทุกประเภท [Online] เข้าถึงได้จาก <https://region7.prd.go.th/th/content/category/detail/id/57/iid/221157> [2568, กันยายน 18]
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). รายงานการประเมินผลกระทบทางสังคมจากการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะพะงัน. สุราษฎร์ธานี : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- ทวิศ ศรีเกตุ. (2559). กฎหมายการพกปืนและสิ่งเทียมอาวุธปืนตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- ไทยรัฐออนไลน์. (2569). ระทึกกราดยิงลานฮอกกี้ออสเตรเลีย ดับ 3 ศพ บาดเจ็บสาหัสอีก 3 คน. [Online] เข้าถึงได้จาก <https://www.thairath.co.th/news/foreign/2914635> [2569, กุมภาพันธ์ 19]
- ประเสริฐ อมรไชย. (2564). แนวทางการแก้ไขปัญหาอาวุธปืนในชุมชน : การบูรณาการระหว่างมาตรการทางกฎหมายและการพัฒนาชุมชน. วารสารกฎหมายสมัยใหม่, 19(1), 45-67
- พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490. (2490, 9 กันยายน) ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 42 หน้า 556.
- วีระพงษ์ บุญโญภาส. (2563). การวิเคราะห์กฎหมายอาวุธปืนของประเทศไทย: ปัญหาและแนวทางการแก้ไข. วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 49(2), 273-298.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2563). การศึกษาเส้นทางการลักลอบค้าอาวุธในพื้นที่ภาคใต้. สุราษฎร์ธานี : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- _____. (2564). รายงานสถานการณ์ความมั่นคงในพื้นที่เกาะพะงัน. สุราษฎร์ธานี : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- BBC News ไทย. (2569). เหตุยิงและจับตัวประกันที่โรงเรียนในหาดใหญ่. [Online] เข้าถึงได้จาก <https://www.bbc.com/thai/articles/cpqwdjnp4yo> [2569, กุมภาพันธ์ 18]
- Bennett, Trevor, Katy Holloway, and David P. Farrington. (2006). Does Neighborhood Watch Reduce Crime? A Systematic Review and Meta-Analysis. *Journal of Experimental Criminology*, 2(4), 437-458.
- Brantingham, P. J., & Faust, F. L. (1976). A Conceptual Model of Crime Prevention. *Crime & Delinquency*, 22(3), 284-296

David W. and Anthony A. Braga. (2019). **Police Innovation: Contrasting Perspectives** (2nded).

Cambridge : Cambridge University.

Gun Distat. (ม.ป.ป.). การขออนุญาตมีอาวุธปืน [Online]. เข้าถึงได้จาก <https://gundistat.com> [2569, มกราคม 10]

Schneider, Anne L. (1986). The Effects of Community Crime Prevention Programs on Citizen Fear and Attitudes Toward the Police. *Journal of Criminal Justice*, 14(1), 35-55.

SDG MOVE. (2565). จัดปัญหา “ความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับการใช้อาวุธปืน” มาตรการเร่งด่วนของรัฐบาลไทย เทียบแนวทางที่เป็นรูปธรรมจากต่างประเทศ [Online] เข้าถึงได้จาก <https://www.sdgmove.com/2022/10/20/prevention-and-policy-gun-violence/> [2568, กันยายน 17]

Shaman, J. M. (2010). After Heller: What now for the Second Amendment. *Santa Clara Law Review*, 50(4), 717-752.

Skogan, Wesley G. (2004). **Community Policing: Can It Work?**. Belmont, CA : Wadsworth/Thomson Learning.

The MATTER. (2565). หลังเกิดเหตุกราดยิง ต่างประเทศแก้กฎหมายปืนยังง้าง [Online] เข้าถึงได้จาก <https://thematter.co/social/gun-control-after-mass-shooting-international/187628> [2568, กันยายน 17]

